

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M**, zast. JUDr. B, proti žalovanému **M** – správca konkurznej podstaty úpadcu O, o určenie nespornosti pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. septembra 2007 č. k. 6 Cbi 164/2005-39, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. septembra 2007 č. k. 6 Cbi 164/2005-39 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 17.9.2007 č. k. 6 Cbi 164/2005–39 rozhodol tak, že žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že návrhom na začatie konania sa žalobca domáhal určenia, že v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 1K 103/00 pohľadávka žalobkyne, ktorú má proti úpadcovi O, vo výške Sk 856 450,-, je nesporná ako pohľadávka 4. triedy. Svoj nárok odôvodnil tým, že v konkurznom konaní veci úpadcu O, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod č. k. 1K 103/00 sa konalo prieskumné pojednávanie dňa 14.4.2003, na ktorom správca konkurznej podstaty úpadcu poprel v celom rozsahu žalobcovu prihlásenú pohľadávku ako veriteľa vo výške Sk 856 450,-. Listom z 25.8.2005 sp. zn. 1K 103/00-196/40 bolo žalobcovi Krajským súdom v Košiciach oznámené, že správca poprel žalobcovu pohľadávku z dôvodu, že vo veci medzi veriteľom a úpadcom je vedený súdny spor, ktorý nebol doposiaľ právoplatne skončený. Súd poukázal na ust. § 20 ods. 1 a § 23 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb., ktoré ustanovenie zákona upravuje postup veriteľa popretej pohľadávky, jej výšky alebo poradia, ktorú

si uplatnil v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Uviedol, že žalobca v prihláške zo dňa 20.12.2000 neuviedol právny dôvod pohľadávky, čím nesplnil zákonom predpísané podmienky na uplatnenie pohľadávky v konkurznom konaní tým, že neuviedol v prihláške ani dodatočne do skončenia prieskumného pojednávania právny dôvod pohľadávky, preto nebolo možné o neúplne uplatnenej pohľadávke rozhodnúť. Konštatoval, že zákon dáva veriteľovi dostatočný časový priestor na uplatnenie pohľadávky, a to 60 dní od zverejnenia uznesenia vyvesením na úradnej tabuli súdu o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu (§ 13 ods. 2 ZKV) a najneskôr do skončenia prieskumného pojednávania (§ 22 ZKV) a presne stanovuje, aké náležitosti musí konkurzná prihláška obsahovať (§ 20 ZKV). Ustanovenie § 20 ZKV je formulované presne a jednoznačne. Neuplatnením pohľadávky s náležitosťami v zákone stanovenými v lehote určenej zákonom zaniká veriteľovi možnosť s úspechom uplatniť pohľadávku v konkurznom konaní. Vady konkurznej prihlášky správca konkurznej podstaty nemohol dať odstrániť, lebo zákon takúto možnosť nepripúšťa, teda nedáva. Z uvedených dôvodov súd preto žalobu zamietol.

Proti rozsudku sa odvolal žalobca a žiadal jeho zrušenie, resp. zmenu. Namietal, že rozsudok bol vydaný na základe nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. Tvrdil, že prihláška bola riadne vyplnená podľa ustálenej predtlačky a jej neoddeliteľnou časťou je pripojený rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č. 8 C 921/97, ktorým súd žalobe o zaplatenie Sk 700 828,- s prísl. vyhovel. Konanie v tejto veci je v odvolacom štádiu na Krajskom súde v Prešove a dňa 8.12.2000 bolo prerušené. Prihlášku zaslal konkurznému súdu s prílohou a so sprievodným listom zo dňa 20.12.2000. Žalobu v predmetnej veci podal na základe výzvy súdu z 25.8.2005 z dôvodu, že správca konkurznej podstaty poprel uplatnenú pohľadávku, nakoľko vo veci medzi veriteľom a úpadcom je vedený súdny spor, ktorý doposiaľ nebol právoplatne skončený. Zastáva názor, že krajský súd sa mal zaoberať iba dôvodom, prečo správca konkurznej podstaty pohľadávku poprel a nie opätovne skúmať formálne náležitosti podanej prihlášky. Má za to, že pokiaľ by prihláška nespĺňala náležitosti, konkurzný súd by veriteľku neodkázal na podanie tejto určovacej žaloby. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnutý rozsudok zrušiť, resp. zmeniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. e/ O.s.p., bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že sú splnené predpoklady pre jeho zrušenie.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu o určenie pravosti pohľadávky zamietol z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jej prejednanie, nakoľko prihláška žalobcu ako konkurzného veriteľa nespĺňala zákonné náležitosti, t.j. neuvádzala právny dôvod uplatnenej pohľadávky, čím žalobca nesplnil zákonom predpísané podmienky na uplatnenie pohľadávky v konkurznom konaní.

Uvedený záver súdu prvého stupňa je nesprávny a nemá oporu v spisovom materiáli.

Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca sa predmetnou žalobou, doručenou Krajskému súdu v Košiciach dňa 27.10.2005, domáha určenia pravosti a poradia pohľadávky vo výške Sk 856 450,-, prihlásenej v konkurze vedenom na majetok úpadcu O.

Žalobu podal na základe upovedomenia a výzvy Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.8.2005, ktorým bol upovedomený o tom, že správca konkurznej podstaty poprel žalobcom prihlásenú pohľadávku na prieskumnom pojednávaní dňa 14.4.2003 z dôvodu, že je vo veci medzi veriteľom a úpadcom vedený súdny spor, ktorý doposiaľ nebol právoplatne ukončený.

Postup konkurzného veriteľa v prípade, že jeho pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní popretá, upravuje ust. § 23 zák. č. 328/1991 Zb., ktorým sa tento konkurz spravuje.

Z tohto ustanovenia zák. č. 328/1991 Zb. jednoznačne vyplýva, že konkurzný veriteľ, ktorého pohľadávka bola popretá, sa môže domáhať určenia jej pravosti, výšky alebo poradia na súde, pričom sa môže dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Nepochybným je tiež, že podmienkou preskúmania pohľadávky, a teda následne i možného určenia práva konkurzného veriteľa súdom, je prihláška, ktorá spĺňa náležitosti stanovené § 20 zák. č. 328/1991 Zb.

Podľa tohto ustanovenia zák. č. 328/1991 Zb. veriteľa dlžníka v prihláške okrem iného uvedú skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá a skutočnosti, ktorými môže byť pohľadávka preukázaná. V prípade pohľadávky o ktorej sa vedie spor, veriteľa označia súd a uvedú spisovú značku.

Žalobca v danom prípade prihlásil svoju pohľadávku v sume Sk 856 450,-, určenia pravosti, výšky a poradia ktorej sa domáha, prihláškou zo dňa 20.12.2000. Podľa prihlášky suma Sk 700 828,- predstavuje istinu, Sk 138 902,- 17,6% úrok k 23.8.2000 a trovy konania čiastku Sk 16 720,-. Žalobca ďalej v prihláške uviedol a k tejto pripojil neprávoplatný rozsudok Okresného súdu vo Vranove n. Topľou č. k. 8C 921/97 z 18.2.2000, z ktorého vyplýva, že zaplata pohľásenej pohľadávky sa voči úpadcovi domáhal z titulu nemožnosti užívania nehnuteľnosti, ktorá vlastnícky patrí žalobcovi a tiež z titulu užívania nebytových priestorov a ostatných plôch bez súhlasu žalobcu, ktorá pohľadávka mu bola uvedeným rozsudkom z titulu náhrady škody a bezdôvodného obohatenia priznaná.

Takto prihlásenú pohľadávku správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní poprel z dôvodu neprávoplatne skončeného súdneho konania.

Za tohto skutkového stavu je záver súdu prvého stupňa o vade prihlášky, ktorá má za následok nemožnosť prejednávania predmetnej žaloby nesprávny. Z prihlásenej pohľadávky v spojení s uvedenou prílohou, na ktorú prihláška odkazuje, je totiž zrejmé, že právnym dôvodom v konkurze prihlásenej pohľadávky je neprávoplatný rozsudok okresného súdu a ním priznaný nárok žalobcu z uvedených dôvodov. Preto konštatovanie súdu prvého stupňa o tom, že prihláška neobsahovala zákonom stanovené náležitosti, pre ktorý dôvod nie je možné určiť právo žalobcu, vychádza z nesprávneho posúdenia veci, pre ktoré súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Pre Krajský súd v Košiciach, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O.s.p. záväzný.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. januára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu